

hlasy 11

Z DOMOVA A MISÍ

Hlasy z domova a misií
vydáva SVD Nitra
ročník šestdesiaty prvý,
november 2017 | 1,00 EUR

Foto: Archív Marianny Gurekovej

Trpezlivé očakávanie

■ Text:
P. Michal
Marhefka SVD
■ Foto:
Archív SVD

Milí čitatelia, oslavujúc tých, ktorí nás predišli do večnosti, oslavujeme Božiu milosť, ktorá tak nádhorne zapracovala v ich životoch. Je to víťazstvo, ktoré ostáva príkladom pre nasledujúce generácie kresťanov, a preto si ho s úctou pripomíname.

Získanie neba je vždy víťazstvom, ku ktorému sa ide ťažko, ba niekedy sú to neustále prehry, z ktorých človek v novej nádeji vstáva a ide. Práve prvonovembrová slávnosť chce byť sviatkom všetkých tých, ktorí nezomreli v chýre svätosti, ba ani neboli príkladmi nasledovania, tých, ktorí robili chyby, padali, vstávali, no nikdy to nevzdávali. Práve nádej, ktorá je charakteristická pre život mnohých kresťanov, je zárukou svätosti. Presne tá istá nádej sprevádza duše očistcom, aby tam získali prvotnú krásu a už v tej pristupovali pred tvár Všemohúceho.

Svätosť nie je dielom len skupinky vyvolených, ale je pozvaním pre všetkých kresťanov. Kedykoľvek oslavujeme niektorého zo svätých, oslavujeme Božiu milosť – nádhorne pracujúcu v jeho živote. Slávnosť Všetkých svätých tak naberaá na sile, keď si uvedomíme, o akej obrovskej milosti hovoríme v živote toľkých, ďaleko nie prvotriednych, kresťanov, ktorých Božia milosť a trpezlivosť vytiahla z bahna hriechu, omyla a posadila po svojej pravici. To je ešte jeden dôkaz lásky Boha k človeku, ktorý by nás nemal nechať rovnodušnými, ale podnietiť k horlivejšej spolupráci s jeho milosťou.

V tejto nádeji, ktorú do nás vkladá Boh, je nám ľahšie prijať i fakt očistca. Ten ďaleko nie je podobný čakárni pred nebom, ako si to neraz predstavujeme. Na jednej strane, je dobré, že si uvedomujeme svoju hriechnosť, ktorá nám nedovoľuje predstúpiť pred Boha. Avšak na tej druhej, naivne si namýšľame, že v očistci si jednoducho umyjeme ruky a pôjdeme do neba. No netreba si mýliť Pilátovo gesto zbabelosti a osobnú zodpovednosť za vlastný život. Očistec je miestom utrpenia, kde však nepanuje strach, ale nádej. Tá dáva dušiam silu a trpezlivosť prejsť skrze toto posledné

štádium očistenia. Oheň, s ktorým sa nám toto miesto spája, je znakom očisty, prostriedkom, ktorý definitívne likviduje všetky nánosy a odhaľuje dušu v tej kráse, a akou bola stvorená.

Očistec nie je teda sprchovacím kútom, kde by sme mali urobiť posledné úpravy pred stretnutím so „šéfom“ - Bohom, pretože v takomto vzťahu niet lásky a dôvery. Na Boha sa nedá ani zapôsobiť, pretože On vie všetko do hĺbky a vonkajšie momenty preň nič neznamenajú. Očistec nie je ani miestom hrôzy, odkiaľ sa vznášajú úžasné kriky trpiacich duší. On je miestom trpezlivého znášania bolestnej procedúry, ktorú duša s radosťou znáša pre Boha, ktorému chce priniesť tú krásu, s ktorou bola stvorená, i pre seba, aby ju pocíť hanby neodvrhol od Stvoriteľa.

Podobné eschatologické úvahy nemajú naháňať strach, ale vyzvať naše svedomie, aby si znova a znova pripomínalo cieľ, ku ktorému ideme. Nebo nie je ďalekou skutočnosťou. Je faktom, ktorý nás neustále obklopuje. Božie milosti sú určitým spôsobom záväzkom toho šťastia, ktoré nám bolo prisľúbené po smrti.

Dokonca aj očistec, ktorý si uvedomujeme omnoho silnejšie, je už teraz časťou nášho posvä-

covania, pretože mnohoraké skúšky, a predovšetkým trpezlivo znášané utrpenie, nám pomáhajú zbavovať sa prízemných očakávaní a nasmerovať sa na večné státie.

Kým dôjdeme k posledným veciam nášho putovania, treba nám neustále počítať s otázkou smrti, ktorú veľmi zriedka vedia ľudia v sebe spracovať. O vlastnom konci nemáme ani potuchy a cudzí koniec v nás zanecháva prázdne miesto. Mňa tieto fakty počas každého kresťanského pohrebu pohýňajú k myšlienke o svätosti, o spoločenstve, ktoré sa smrťou netrhá. Smrť pokladali za Kristovu prehru, ale opak bol pravdou. Kristovým zmŕtvychvstaním sama smrť, ak by bola personifikovaná, zmenila svoj status. Z bodky či výkričníka jedného života sa stala bránou do večnosti. Nie je viac strašiacou smrťou, ale láskavou paňou, ktorá nás privádza k nášmu Pôvodcovi. Nemalú úlohu tu zohrávajú práve naši zosnulí predkovia, ktorí nás čakajú na tej strane. Duše teda neodchádzajú do im cudzieho sveta, ale k svojim, ktorí sa už nevedia dočkať opätovného stretnutia. To je to spoločenstvo svätých, kde každý na každého myslí, teší sa z neho a miluje.

V spoločenstve svätých, do ktorého patríme aj my, je láska základom vzájomnej starostlivosti jedného o druhého. Preto netreba zbytočne horekovať, prepadávať beznádeji, ale v trpezlivosti čakať, kedy sa aj my pripojíme k nebeským zástupom. ~

Obsah

- 3 | Spektrum
- 4 | Sme či nie sme učiteľmi a otcami?
- 5 | Diakonská vysviacka u verbistov
- 6 | Udalosti
- 8 | Bratislavské UPeCe
sv. Jozefa Freinademetza oslávilo
20 rokov činnosti
- 11 | Dobrovoľníčka v La Salette

- 14 | Duchovné cvičenia bývalých
návštevníkov UPeCe
- 16 | Sto rokov naplneného života
- 18 | Boh je stvoriteľ sveta viditeľného
i neviditeľného
- 20 | Zomrel verbista,
páter Jozef Berec SVD
- 22 | Skačany očami misionára
- 24 | Púť manažérov

Hlasy z domova a misí vydáva:

**Spoločnosť Božieho Slova,
Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra**
Šéfredaktor: P. Martin Štefanec SVD;
Redaktori: P. Ján Halama SVD, P. Peter Kubík SVD,
 P. Martin Madassery SVD; P. Tomáš Gerbec SVD
Jazyková úprava: Martina Pavlíková;
Grafická úprava: Pergamen, Trnava;
Vytlačili: Tlačiareň P+M, s.r.o.;
 Objedn. zasielajte na adresu red.: „Časopisy“,
Spoločnosť Božieho Slova, Misijný dom Matky Božej,
Kalvária 3, 949 01 Nitra; Tel.: 037/ 776 94 29,
 ISSN 1337-4842, EV 3324/09
Periodicita vydávania: mesačník
IČO vydavateľa: IČO 00 586 757
 Webová stránka: www.verbisti.sk, e-mail: hlasy@svd.sk

Milí misijní priatelia!

„Svätí nie sú hrdinovia, ale hriešnici, ktorí nasledujú Ježiša na ceste pokory a kríža, a tak sa ním nechajú posväcovať, pretože nikto sa neposväčuje sám.“ Táto myšlienka Svätého Otca Františka nás môže obohatiť a upriamiť náš duchov-

ný pohľad na poslanstvo sviatku všetkých svätých, ktorý slávime hneď na začiatku novembra. Kedysi sa hovorilo: „Nestoj tu ako svätý za dedinou!“ A myslelo sa tým to, že ten človek nie je na nič súci, len zavádza. A keď si prezrieme sochy svätcov v kostoloch, mnohí tiež veru nie sú príťažliví. Majú strohý postoj, prevrátené oči, zvláštny oblek... Vyzerajú tak trochu mimo sveta? Nuž, musíme to ihneď dať na pravú mieru. To je problém umelcov, a nie svätcov. Hoci umelci robili, čo vedeli (alebo nevedeli), väčšinou nedokázali zachytiť krásu týchto mimoriadnych ľudí. Kto sú teda svätci? Sú to najkrajší ľudia na tejto zemi! Majú v sebe iskru, srdečnosť, chuť žiť, odvahu ísť do akcie, Boží šarm! Sú Božími priateľmi a „chodia“ s ním. Sú nám vzorom, ako riešiť mnohé životné situácie – lebo oni ich už vyriešili a zostali pri tom Boží! Radostným životom zvestujú, že náš Boh je Bohom radosti! Sú vizionármi nových svetov. Sú nositeľmi opravdivej radosti a svedkami toho, čo sa oplatí žiť! Žijú život naplno a s Pánom. Sú Boží dobrodruhovia. Vytvárajú atmosféru, v ktorej sa všetci cítia dobre. Sú diamantmi, cez ktoré prechádza Božie svetlo – Láska. Povzbudme sa životom svätých a zároveň nech sú nám inšpiráciou, že svätosť sa dá dosiahnuť, ak ju človek skutočne chce.

Páter Martin Štefanec SVD
šéfredaktor

Milí spolupracovníci a misijní horlitélia.

Aj v tomto roku Vás chceme pozvať na duchovne bohatý čas do Nitry na Kalváriu, kde Vám chceme ponúknuť duchovné cvičenia.
Bude ich viesť páter Ján Štefanec SVD.

Téma:
Cesta k plnosti života –
Desatoro Božích prikázaní.

Termín: 10. – 12. november 2017

V prípade záujmu kontaktujte p. Šlosárovú
na č. tel. 037/776 94 40
Exercičný dom, Kalvária 3, 949 01 Nitra
alebo email: edom.kalvaria@gmail.com

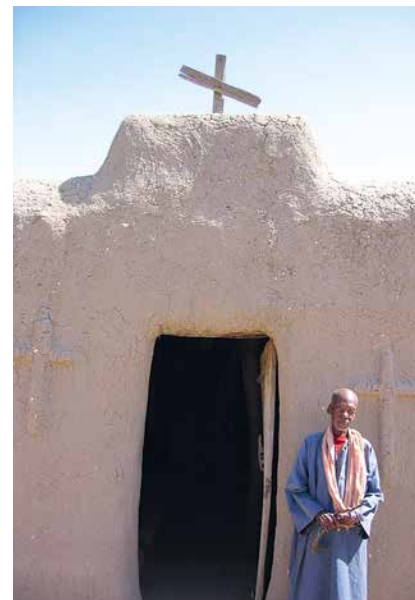

▲ Pápež vyzýva indických biskupov latinského a východných obradov k harmónii

Pápež František vyzval indických biskupov k „plodnej a harmonickej spolupráci“ medzi všetkými troma obradmi prítomnými v ázijskej krajine pri poskytovaní pastoračnej starostlivosti veriacim. V Indii sú okrem latinskej tradície živé aj východné obrady, a to sýrsko-malabarský a sýrsko-malankarský. „Prekrývanie jurisdikcií by ani v Indii už nemalo byť problémom. Túto skúsenosť zažíva vaša Cirkev už dlhý čas napríklad v Kérole,“ píše ďalej Svätý Otec v liste indickým biskupom. Evanjelium do Indie priniesol apoštol Tomáš. Katolícka viera sa rozšírila vďaka kontaktom s chaldejskou a antiochijskou tradíciou. India má v súčasnosti 172 diecéz, pričom 132 patrí do latinského obradu. „Vo svete, kde je veľký počet kresťanov nútený migrovať, sa prekrývajúce jurisdikcie stali bežnými a čoraz viac sa prejavujú ako účinný nástroj na zabezpečenie pastoračnej starostlivosti o veriacich v plnom rešpektovaní ich cirkevných tradícií,“ vysvetlil pápež František, ktorý autorizoval Kongregáciu pre východné cirkvi, aby zaistila pastoračnú starostlivosť sýrsko-malabarských veriacich v celej Indii prostredníctvom vybudovania dvoch nových a rozšírenia hraníc dvoch existujúcich eparchií. •

DÔLEŽITÉ OZNAMY

Sv. omšu za odberateľov Hlasov
odslúžim 3. novembra,
za horliteľov 6. novembra 2017.
Šéfredaktor

◀ Biskupov v Mali znepokojujú stále častejšie útoky na katolícke kostoly

Biskupov Malijskej republiky „znepokojili“ nedávne útoky na kostoly a kaplnky v centre moslimskej krajiny, kde kresťania tvoria 2% menšinu. „Za uplynulé týždne sa naše kostoly a kaplnky stali cieľom rôznych útokov pravdepodobne džihádistov. Veľmi nás to znepokojuje,“ uvádza sa vo vyhlásení sekretára Konferencie biskupov Mali otca Edmonda Dembélého. Obzvlášť vážny útok zažila Cirkev v Dobare, teda 800 kilometrov od hlavného mesta Bamako, kde podľa miestneho kňaza ozbrojení muži vylámali dvere chrámu a spálili kríž, obrazy svätých, sochu Panny Márie ako aj oltárnu plachtu. „K ďalším útokom na kostoly a kaplnky došlo pred očami veriacich,“ dodal kňaz. Bezpečnosť v Mali sa zhoršila opäť v uplynulom roku, predovšetkým v centrálnej časti krajiny, kde sa ešte stále nachádzajú ozbrojené skupiny islamistov. Podľa najnovšej správy neziskovej organizácie Human Rights Watch, tieto skupiny naďalej „vraždia civilistov a vojenské jednotky, zničili niektoré školy a násilne naverbovali detských vojakov“. Mimovládna organizácia tiež odsúdila násilie zo strany vládnej armády. •

▲ Pápež František pozval mladých na jar do Ríma na stretnutie pred synodou

Pápež František pozval mladých na tzv. predsynodálne stretnutie v Ríme, ktoré sa uskutoční v dňoch od 19. do 24. marca 2018. Na podujatie sú pozvaní mladí z rôznych kútov sveta, „či už katolíci, alebo mladí z rôznych kresťanských denominácií a iných náboženstiev, ako aj neveriaci,“ vysvetlil Svätý Otec a dodal: „Táto iniciatíva je súčasťou procesu prípravy na budúce generálne zhromaždenie Biskupskej synody v októbri 2018, ktorej téma znie «Mladí, viera a rozlišovanie povolania». Na tejto ceste chce Cirkev načúvať hlasu, citlivosti, viere a tiež pochybnostiam a kritikám mladých.“ •

▲ V Nigérii uniesli talianskeho misionára z Neokatechumenátneho hnutia

Na juhu Nigérie uniesli talianskeho misionára z Neokatechumenátneho hnutia. Správa o tom, že 63-ročný kňaz Rímskej diecézy Maurizio Pallù bol unesený skupinou ozbrojencov, sa rozšírila 13. októbra. Kňaz cestoval do mesta Benin City spolu so štyrmi ďalšími osobami, ktoré útočníci olúpili. Všetko nasvedčuje tomu, že ide o kriminálny banditizmus s úmyslom získať výkupné. Otec Maurizio Pallù pôsobí v Nigérii už tretí rok ako „putujúci kňaz“ Nadácie Nazeretskej rodiny v diecéze Abuja. Prv ako sa stal kňazom, pracoval 11 rokov v rôznych krajinách ako laický misionár Neokatechumenátnej cesty. V tomto roku je to už štvrtý únos katolíckeho kňaza v južnej oblasti Nigérie. •

▲ Napriek kríze povolaní prišlo vo Francúzsku k oživeniu misijných povolaní

Napriek ťažkej kríze kňazských povolaní dochádza vo Francúzsku v posledných rokoch k oživeniu misijných povolaní. Na sviatok sv. Terézie z Lisieux, patrónky misií, bolo v Paríži vyslaných do ázijských krajín sedem kňazov zo Združenia zahraničných misií. Niečo podobné sa nestalo už pol storočia. „To Pán Boh povoláva na svoje misie,“ hovorí predstavený tejto kňazskej spoločnosti P. Gilles Reithinger. To je na tom najdôležitejšie. Mladí ľudia ale otvárajú svoje srdce Pánovmu hlasu vďaka skúsenostiam s misijného dobrovoľníctva. •

Sme či nie sme učiteľmi a otcami?

Text: P. Milan Bubák SVD

Foto: Martin Štefanec SVD

Nenechávajte sa volať učiteľmi, ani otcami... Tieto slová nám rezonujú v evanjeliu jednej novembrovej nedele. A predsa vieme, že tituly učiteľ a otec sa používajú, a to nielen v katolíckej tradícii. V ortodoxnej tradícii je známy koncept pústnych otcov. Teda slovo otec pre duchovnú osobu je dosť zaužívaný. Ak však Ježiš hovorí, že sa nemáme nazývať otcami, je tu problém. Avšak ak ideme do veci hlbšie a dôslednejšie, potom sa tento problém nevzťahuje len na duchovných otcov, kde výslovne bije do očí, ale aj na otcov telesných. Ani telesný otec by sa nemal nechať volať otcom! Ja viem, že by ste sa mohli usmievať: veď telesný otec je naozaj otec... Nie je to otec v prenesenom a symbolickom slova zmysle, ako je to pri otcovstve duchovnom. No Ježiš nerobí výnimku: že by sme sa nemali nechať volať otcami len v duchovnom zmysle, ale v telesnom už áno. On hovorí: „...Otcom nevolajte nikoho na zemi...“ Aké je teda vysvetlenie?

Učiteľ a otec

V prvom rade sa pozrime na to, kto je učiteľ a kto otec. Slovo učiteľ by sme mohli napojiť na múdrosť. Učiteľ je ten, kto odovzdáva múdrosť. Aj keď učiť možno a treba čokoľvek, učiteľom „par excellence“ bude iba človek, ktorý učí múdrosť existenčnú, t.j. múdrosť života, pravdu o živote. O Šalamúnovi je známe, že učil múdrosť a chodili ho počúvať ľudia z veľkých dialok, napríklad kráľovná zo Sáby. My tiež vyhľadávame učiteľov, ktorí by nám odovzdávali nielen myšlienky, ktoré by nás

viedli a ktoré by formovali náš život, ale dokonca samotný kľúč k životu. Našou túžbou je nájsť takého človeka.

Spojitosť so životom

Keď sa pozrieme na slovo otec, to by sme zasa mohli napojiť na život. Otec je pôvodca a darca života. Otec plodí nový život. Život je však možné odovzdávať nielen v telesnom zmysle, ale aj v zmysle duchovnom. Spomeňme si, čo hovorí apoštol Pavol vo svojom liste Filemónovi, keď mu vracia dezertovaného otroka Onézima s prosbou, aby mu udelil slobodu: „...*prosím Ťa za svojho syna Onezima, ktorého som splodil v okovách.*“ (Flm 1, 10). Pavol bol vo väzení, tak ako bol vo väzení aj Onezimos. A tam Onezima získal pre Krista. „Splodil ho v okovách“, ako on sám hovorí... Slovo splodiť je priamo napojené na otcovstvo. A plodí sa život.

Myslím, že mnohí z nás môžu jasne označiť človeka, ktorý im daroval život: po smrti, ktorá bola symbolizovaná možno ťažkou závislosťou na niečom, prípadne depresiou alebo beznádejou. A týchto ľudí označujeme – aj keď nie vždy výslovne – termínom „otec“.

Nenechávať sa volať učiteľmi

V tomto zmysle vidíme, že termíny učiteľ a otec sú zaužívané, prijaté a myslím, že ťažko by sme sa ich dokázali vzdať. Ako však chápať slová Kristove: nenechávajte sa volať ani Učiteľmi ani Otcami? Myslím, že vysvetlenie je v hre slov: pôvodca a sprostredkovateľ.

Pôvodca je človek, ktorý si nárokuje titul objaviteľa, zdroja. Z neho to všetko

vyšlo. Sprostredkovateľ naopak netvrdí, že on je zdrojom toho, čo hovorí. On hovorí, čo prijal, uvádzajúc prameň.

Ak Ježiš hovorí: „...*nedávajte sa nazývať Učiteľmi*“, znamená to: neučte ľudí, že vy ste pôvodcami toho, čo učíte. Alebo ak ste otcami, že vy ste pôvodcami života, ktorý dávate. Vy nie ste pôvodcami ani náuky, ani života. Vaše učiteľstvo i vaše otcovstvo je sprostredkované. Jediným prameňom všetkej múdrosti je Boh. On jediný je pôvodcom každého otcovstva. Mimochodom, v texte je jedna zaujímavosť. Slovenský preklad užíva slovo Učiteľia a Otcovia s veľkými začiatočnými písmenami. Čo znamená nie učiteľov a otcov bežných, ale skôr Učiteľov a Otcov – pôvodcov.

O čo sa snaží správny učiteľ?

Preto správny učiteľ sa snaží spoznávať múdrosť Božiu a túto učiť. A naozaj, múdry učiteľ je ten, komu sa podarilo spojiť sa so zdrojom múdrosti. A tak isto, skutočným otcom bude ten, kto je schopný rozpoznať, že aj keď v niekom splodil život, on sám nie je život, a teda bude sa snažiť so Životom spájať. Spomeňte si na slová Kristove: „*Ja som Cesta, Pravda i Život.*“

Čo to bude znamenať? Bude to znamenať: (1) Pokoru. Ani učiteľ, ani Otec, či už v telesnom alebo len duchovnom

slova zmysle, neupadnú do pocitu veľikášstva. Oni sú len pokornými odovzdávateľmi toho, čo prijali. Oni múdrosť ani život nevymysleli. Oni ich len sprostredkovávajú.

(2) Ďalej to bude znamenať povinnosť spájať sa so zdrojom múdrosti a života. Tak, ako sa hadica napája na zdroj vody, aj učiteľ a otec bude musieť byť napojený na zdroj múdrosti a života. Inak sa vyprázdnia.

Chcel by som teda na záver adresovať aj Vám, (budúci) učiteľia, aj Vám (budúci) otcovia, výzvu. Neostaňte na povrchu. Aj keď je veľa pekných vecí v tom, čo ako učiteľia odovzdávate, predsa tou najkrajšou a najpotrebnejšou náukou je pravda života. Spoznávajte aj ju a odovzdávajte ju. Správny učiteľ je nielen informátor, ale aj formátor - charakteru a cesty života. A to isté platí aj pre otcov, hlavne pre otcov telesných. Odovzdali ste život, no neskončíte pri tom. Odovzdávajte tento život ďalej, pokračujte v jeho odovzdávaní. Objavujte ho najprv sami pre seba v napájaní sa na zdroj života a následne ho odovzdávajte svojim deťom.

Nech nás nebeský Otec vedie k tomu, aby sme boli dôslednými otcami („...*lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský.*“) a nech nás Kristus vedie, aby sme sa stávali vernými učiteľmi („...*lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus.*“). ☞

Diakonská vysviacka u verbistov

Text a foto: Martin Štefanec SVD

Diakonská vysviacka sa u verbistov v Misijnom dome sv. Arnolda Janssena v Bratislave konala 14. októbra. Svätenie prijal Tomáš Baleja SVD. Svätiteľom bol biskup Mons. František Rábek, vojenský ordinár. Svedectvo o súcosti kandidáta diakonátu vydal rektor misijného domu Arnolda Janssena, Johnny Ambattu. Byť diakonom je darom nášho Pána Ježiša, ktorý každému z nás dáva zvláštne povolanie. Diakonát je prvým stupňom sviatosti kňazstva.

Diakon Tomáš Baleja pochádza z Terchovej. V roku 2010 sa rozhodol vstúpiť do Spoločnosti Božieho Slova. 15. júla 2010 nastúpil do postulátu a v septembri do ročného noviciátu. Svoje prvé rehoľné sľuby zložil 8. septembra 2011. Pokračoval v štúdiu filozofie a teológie na Teologickej fakulte v Bratislave. Po ukončení bakalárskeho štúdia absolvoval ročnú pastoračnú prax na Morave vo farnosti Nový Hrozenkov. Po návrate z pastoračnej praxe pokračuje v štúdiu teológie na magisterskom stupni v Bratislave.

Biskup Rábek povzbudil nového diakona, verbistu, k obetavej a láskavej službe, vytrvalej modlitbe a horlivosti. Je to úžasný dar pre našu rehoľnú spoločnosť a sme vďační Nebeskému Otcovi za toto požehnanie. Spreádzajme nového diakona svojimi modlitbami, aby vytrval na ceste, ktorú mu určil Pán. Teraz sa bude nový diakon venovať službe hlásania Božieho Slova počas diakonskej praxe a pripravovať sa na kňazskú vysviacku, ktorá by mala byť v polovici roka 2018. •

Udalosti

▲ V Indii bol vysvätený novokňaz verbista, ktorý študoval na Slovensku

Za posledné dve desaťročia sme si zvykli, že okrem spolubratov zo Slovenska, máme tu aj spolubratov zo zahraničia. Prichádzajú sem na ročnú pastoračnú prax. Na začiatku študujú rok slovenčinu a potom pracujú v niektorej našej farnosti.

Po skončení tu ostali, aby dokončili štúdium teológie. Takto sme tu mali študentov z Indonézie a Indie. V roku 2012 prišiel na Slovensko Pootholil Robin Joseph SVD. Pastoračnú prax vykonával v UPeCe. Potom dokončil štúdium teológie a vysvätený bol 31. augusta 2017. Vysvätil ho v jeho rodnej obci Nazranipuram v štáte Kerala, v Indii otec biskup Chacko Thottumarickal SVD.

Sviatosť kňazstva prijal v krásnom Syromalabarskom obrade. Hneď v ten istý deň po vysviacke slávnosť pokračovala primičnou sv. omšou. Väčšina kresťanov katolíkov v tejto oblasti patrí do tohto obradu a odvodzujú svoj pô-

vod od sv. Tomáša, apoštola, ktorý tu prvý hlásal evanjelium. Slávnosti sa zúčastnili pátri Pavol Kruták, Marek Vaňuš a Johnny Ambattu. P. Robin dostal misijné určenie do Brazílie.

Novokňaz Robin Joseph SVD slúžil sv. omšu v Bratislave v Misijnom dome sv. Arnolda Janssena v nedeľu 8. októbra. Slávnosti sa zúčastnilo množstvo jeho známych a priateľov, ktorí ho poznali z čias jeho štúdia v Bratislave. •

► Európski koordinátori masmédií sa stretli v Bratislave

1. – 5. októbra sa konalo v Misijnom dome sv. Arnolda Janssena stretnutie koordinátorov pre masmediálnu komunikáciu jednotlivých európskych provincií verbistov.

Stretnutia sa zúčastnili koordinátori z provincií Nemecko, Írsko-britská provincia, Taliansko, Holandsko-belgická provincia, Poľsko, Slovensko a provincia Európa Central, zahŕňajúca Rakúsko, Chorvátsko, Švajčiarsko a Francúzsko. Zo Slovenska sa tohto stretnutia zúčastnil páter Martin Štefanec. Páter Peter Dušička stretnutie viedol ako Zonálny koordinátor SVD pre Generalát v Ríme.

Počas tohto stretnutia si prítomní koordinátori vymenili skúsenosti z ich mediálnej práce v jednotlivých provinciách Európy. Zároveň si určili niektoré body spolupráce a výmeny materiálov, čo im v budúcnosti môže uľahčiť a zefektívniť prácu v mediálnej oblasti. Navštívili Univerzitné pastoračné centrum v Bratislave, kde sa stretli s mladými a boli veľmi oslovení ich vierou, nadšením pre Boha a kresťanské spoločenstvo. Ďalším bodom programu bola aj návšteva TV LUX, kde si pozreli štúdiá a priestory vysielania tejto katolíckej televízie na Slovensku. Stretnutie malo veľmi dobrú odozvu u všetkých zúčastnených. Veríme, že prispeje k efektívnosti evanjelizácie prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, tlačových aj elektronických médií. •

► Misijné animácie na školách

Budovanie misijného povedomia kresťanov sa nezaobíde bez animovania tými, ktorí sa na misii Ježiša Krista konkrétne podieľajú.

V mesiaci október, ktorý je mesiacom misií, sa misionári stretávajú so žiakmi základných a stredných škôl, kde im približujú naliehavosť ohlasova-

nia Radostnej Zvesti v iných krajinách a na iných kontinentoch.

Cirkev rastie a žije, lebo je misionárska, lebo sa vie deliť s posolstvom, materiálnymi dobrami, a tiež s poslami Dobrej Zvesti, kňazmi a zasvätenými. Žiaci cirkevného gymnázia sv. Cyrila a Metoda v Nitre mali možnosť stretnúť pátra Michala Vrtáka SVD, ktorý sa dva roky pripravoval na misiu v Latinskej Amerike v Mexiku a už v novembri vycestuje na nové miesto svojho pôsobenia, na Kubu.

Do akcie boli zapojení nielen pedagógovia, ale aj mamy a samotní žiaci, ktorí po besede zorganizovali misijný jarmok, kde ponúkali svoje výrobky s cieľom podporiť misie tam, kde to najviac potrebujú. Vedieť sa zmobilizovať, vyrobiť niečo vlastné, predať to a podeliť sa so ziskom s tými, ktorí sú núdzni je prejavom veľkorysého srdca. Takéto srdcia rastú na Gymnáziu sv. Cyrila a Metoda v Nitre. •

UDALOSTI november 2017

1. november

Slávnosť Všetkých svätých, prikázaný sviatok;
P. Jozef Hanzély SVD, 10. výročie smrti (2007);

2. november

Spomienka na všetkých verných zosnulých (dušičky);

9. november

P. Štefan Zloch SVD, 25. výročie smrti (1992);

17. november

Deň boja za slobodu a demokraciu – štátny sviatok;

25. november

P. Vojtech Kováčik SVD, 10. výročie smrti (2007);

26. november

Slávnosť KRISTA KRÁĽA;

28. november

Bl. Mária Helena Stollenwerk, SSpS, spoluzakladateľka misijnej kongregácie Služobníč Ducha Svätého a kongregácie Služobníč Ducha Svätého ustavičnej poklony.

Misijný úmysel apoštolátu modlitby na mesiac november:

Za kresťanov v Ázii, aby – vydávajúc svedectvo o evanjeliu svojimi slovami a skutkami – napomáhali dialóg, pokoj a vzájomné pochopenie, najmä s veriacimi iných náboženstiev.

Bratislavské UPeCe sv. Jozefa Freinademetza oslávilo 20 rokov činnosti

■ Text: P. Martin Štefanec SVD

■ Foto: Iakob Tunievi

Začiatok akademického roka začali študenti v Univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave slávnosťou Veni Sancte, ktorej predsedal bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský. Táto slávnosť bola zároveň oslavou 20. výročia založenia UPeCe sv. Jozefa Freinademetza v Mlynskej doline. Na slávnosti nechýbal zakladateľ UPeCe páter Milan Bubák, jeho nástupca páter Ján Štefanec, súčasný správca páter Stanislav Krajňák, kaplán Martin Štefanec, ako aj mnoho kňazov, ktorí v UPeCe pôsobili.

Študenti poďakovali počas tejto slávnosti ľuďom, ktorí sa pričínili o zriadenie a súčasný chod UPeCe: provincálovi Pavlovi Krutákovi a misionárom verbistom, ktorí vedú UPeCe od jeho vzniku; Františkovi Balázovi, ktorý pri vzniku UPeCe venoval nemalé úsilie pri vybavovaní úradných záležitostí; rektorovi UK Karolovi Mičietovi; Daniele Ostatníkovej, prorektorke UK, Róbertovi Gulovi, riaditeľovi internátov v Mlynskej doline; bratom Smolíkovcom + Petrovi a Pavlovi; Lubomírovi Závodnému, autorovi prestavby libressa; Ľudmile Seppovej, Lukášovi Zacharovi, Ferdinandovi Devínskemu, bývalému rektorovi UK a mnohým ďalším, ktorí sa pričínili alebo stále pomáhajú pri chode UPeCe.

Slávnosti sa zúčastnili stovky študentov. Tí si počas svätej omše vyprosili milosti do nového academic-

kého roka. Noví prváci mali zároveň možnosť začleniť sa do tohto živého spoločenstva, ktoré sa usiluje o pestovanie kresťanských hodnôt a vzrastanie vo viere v Boha popri nadobúdaní vedomostí v rámci vysokoškolského štúdia.

Páter Ján Štefanec pôsobil v UPeCe 9 rokov. Po roku prišiel medzi študentov na Veni Sancte a vyjadril sa o nich v samých superlatívoch: „*Vnímam tu zmeny a myslím si, že zmeny sú niečím životodárnym a pozitívnym pre tento organizmus UPeCe. Tie zmeny sú hlavne v tom, že mladí sú dôslednejší a kreatívnejší. Úroveň stále rastie a to je veľmi dobrý znak. Teším sa z toho a verím, že to bude pokračovať.*“

„*Niektoré veci sa zmenili, niektoré sa nezmenili, miesto ostalo. Genius loci tu je stále cítiť, výnimočnosť toho jedinečného priestoru, ktorý tu je a aj toho osadenstva. Ten študentský duch, mladý duch tu je stále cítiť. Mentalita mladých ľudí je už trochu inde. To je aj našou úlohou, zistiť, kde tá mentalita je a na toto naviazať to naše poslanstvo, ktoré je silné v každom období a každom čase,*“ povedal páter Milan Bubák, zakladateľ UPeCe.

„*Prosím Boha o silu, aby sme mohli pokračovať v začatom diele. Verím, že s ľuďmi, ktorí sú nadšení pre toto dieło a ktorí horia sa to dá. Verím, že to zvládneme a budeme žiť život v plnosti, k čomu toto UPeCe mladým ľuďom napomáha,*“ povedal súčasný správca UPeCe, páter Stanislav Krajňák. ☞

V Ríme poďakovali za nového slovenského blahoslaveného Titusa Zemana

■ V Bazilike Sacro Cuore v Ríme sa uskutočnila ďakovná svätá omša pri príležitosti blahorečenia dona Titusa Zemana. Celebroval ju hlavný predstavený saleziánov don Ángel Fernández Artime.

Vyjadriť vďačnosť Pánovi za veľký dar svedectva dona Titusa prišli mnohí spolubratia z komunit v Ríme, z formálnych domov, členovia saleziánskej rodiny a obzvlášť asi sto členná skupina pútnikov zo Slovenska. Významné bolo aj miesto, kde sa ďakovná omša odohrávala: Bazilika Sacro Cuore (Božského srdca), kde don Titus 7. marca 1938 zložil do rúk provinciála dona Evarista Francesca Marcoalldiho svoje doživotné sľuby - znak úplného darovania sa, ktorý mal byť spečatený krvou mučeníctva. Slávnostnej svätej omši predsedal hlavný predstavený, koncelebrovali provinciál z Talianska don Leonardo Mancini, slovenský provinciál don Jozef Izold, generálny postulátor don Pierluigi Cameroni a vice-postulátor don Jozef Slivoň. V homílii don Artime opísal udalosť v Bratislave ako silný dar Ducha Svätého a dodal, že jedna z myšlienok dona Titusa, ktoré sa dnes ponúka, je „veriť v Božiu lásku aj v hodine skúšky, bolesti, nepochopenia, vedieť, ako žiť mučeníctvom, ukrytý, v konaní dobra v každodenných povinnostiach a konať ich s láskou.“ Tiež poukázal, že svedectvo nového blahoslaveného má vysokú relevanciu v prípravách a slávení nasledujúcej synody venovanej téme „Mladí ľudia, viera a rozlišovanie povolania.“ (TK KBS) •

Marianna Guteková

Dobrovoľníčka v La Salette

■ Text: P. Martin Štefanec SVD

■ Foto: Archív Marianny Gutekovej

Marianna Guteková pochádza z malej dedinky Hervartov na východe Slovenska pri Bardejove, ktorá je známa svojím dreveným kostolíkom zapísaným v zozname UNESCO. Strávila tam celé svoje detstvo, keďže odtiaľ pochádza aj väčšina jej rodiny. Má troch súrodencov. Otec pracoval väčšinu času v zahraničí, aby zabezpečil rodinu a mama sa o deti starala s pomocou babky. Odmalička boli vedené k viere. Marianna študovala na Cirkevnom gymnáziu sv. Jána Bosca v Bardejove a potom Biochémiu na Univerzite Komenského v Bratislave, kde počas celého štúdia navštevovala UPeCe, bola členkou Knižničného tímu a vedúcou tímu dobrovoľníkov Európskej dobrovoľníckej služby. Veľmi rada cestuje, spoznáva nové kultúry, ľudí, komunikuje v cudzích jazykoch a trávi čas rozhovormi s ľuďmi, ktorí ju stále obohacia. Okrem toho má rada prírodu, číta knihy a bicykluje. O tom, ako sa dostala do La Salette a ako pomáhala v rámci dobrovoľníckej služby rozpráva v nasledujúcom rozhovore.

La Salette poznáme mnohí z rozprávania. Viacerí sme tam však ešte neboli. Mohla by si nám priblížiť toto pútne miesto?

Sanktuárium Notre Dame de La Salette sa nachádza vo francúzskych Alpách v nadmorskej výške 1800 m.n.m v regióne Isère. Na tomto krásnom a tichom mieste sa Panna Mária v roku 1846 zjavila dvom pastierom Mélanie Calvatovej a Maximinovi Giraud. Neďaleko dedinky La Salette pásli svoje stáda, keď zbadali postavu ženy sediacej uprostred gule plnej svetla. Krásna Pani, ako ju nazvali, si zakrývala tvár a plakala. Panna Mária bola oblečená podobne ako ženy v tomto regióne, na hrudi mala kríž s kliešťami a kladivom a ťažkú kovovú reťaz na ra-

menách. Deťom odovzdala posolstvo, tajomstvá a potom zmizla. Po dôkladnom a prísnom preskúmaní udalosti, svedkov a obsahu posolstva, bolo 19. septembra 1951 toto zjavenie uznané za pravdivé. Po týchto udalostiach začali na toto miesto prichádzať pútnici, neskôr sa postavila bazilika a budovy pre pútnikov. Dnes tam prichádzajú pútnici z celého sveta. Misionári a Sestry Matky Božej z La Salette pôsobia po celom svete.

Ako si sa dostala do La Salette?

O La Salette som prvýkrát počula od svojho otca, ktorý toto miesto pred rokmi dvakrát navštívil. O možnosti dobrovoľníctva som sa však dozvedela pred rokom od kamarátky na >>>

Slovenskí dobrovoľníci v La Salette

Svetových dňoch mládeže v Krakove, ktorá tam bola dvakrát ako dobrovoľníčka. Porozprávala mi o svojich zážitkoch a dojmach z dobrovoľníctva, ktoré ma hneď zaujali. Stále som mala v hlave myšlienku dobrovoľníctva niekde v prírode, na tichom mieste, kde by sa dalo dobre oddýchnuť, meditovať a načerpať. Dobrovoľníctvo v La Salette ma hneď zaujalo a vhodná chvíľa nastala práve po mojom štúdiu. Pred nástupom do práce po záverečnom štúdiu som si chcela oddýchnuť, duchovne načerpať, zažiť spoločenstvo mladých z rôznych krajín a zároveň pomôcť v dobrej veci.

Koľko vás je v La Salette dobrovoľníkov?

Počet dobrovoľníkov je každý mesiac iný. Najviac ich však pomáha počas letnej sezóny v júli a auguste – okolo 90, v ostatných mesiacoch ich je okolo 60. Dobrovoľníci väčšinou prichádzajú z Poľska, Ukrajiny, Francúzska, Slovenska, Ruska, rehoľné sestry z Madagaskaru. Ja som sa stretla aj s dobrovoľníkmi z Angoly, USA, Maďarska a Brazílie.

Čo je tvojou úlohou, o čo sa staráš?

V auguste som bola na pozícii Self du personnel, kde som vydávala stravu dobrovoľníkom a zamestnancom. V septembri mi službu zmenili a dali ma na pozíciu Pastoral – Sacristie. Tu som pomáhala rehoľným sestrám upratovať baziliku a kaplnku, pri príprave adorácii a procesii, avšak mojou hlavnou úlohou bola príprava omše pre zahraničné skupiny pútnikov. Úloha dobrovoľníka však závisí od jeho pozície. Celkovo je možné obsadiť až okolo 21 pozícií.

Aká je atmosféra na tomto pútnickom mieste?

Keďže sanktuárium sa nachádza v nadmorskej výške 1800 m, je obklopené horami a z hlavnej cestnej komunikácie sa pútnik k nemu dostane približne za 25 minút po ceste plnej serpentín.

Práve jeho utiahnutosť od civilizácie a obmedzenosť v kapacite hotela udržiavajú v tomto mieste ticho a pokoj. Každý, kto chce, nájde tu miesto, kde môže zostať v samote a tichu. Páči sa mi, ako jeden rakúsky pútnik-teológ povedal: „La Salette je koniec sveta a začiatok neba.“

Často tam nie je mobilný signál či pripojenie na internet, preto je človek úplne odpojený od svetských informácií a môže sa sústrediť na to najdôležitejšie. Na modlitbu.

Koľko sem prichádza pútnikov?

Počet pútnikov prichádzajúcich do La Salette je väčší ako 250 000. Väčšinou sú to Poliaci, pre ktorých sú na mieste poľskí kňazi. Sanktuárium je otvorené od marca do konca októbra, najviac pútnikov však prichádza v letných mesiacoch.

Akých zaujímavých ľudí si v La Salette stretla?

Počas môjho dobrovoľníctva som sa stretla s mnohými kňazmi, aj biskupmi, pútníkmi, dobrovoľníkmi, seminaristami z Angoly, tzv. „Angola brothers“, a mladým pastierom s 1500 ovcami, ktoré sa pásli vedľa sanktuária :-). Pre mňa osobne bol zaujímavý každý človek, ktorý bol otvorený, rozprával otvorene o svojom živote, podával sve-

Moja cesta do La Salette bola cesta k Panne Márii, ktorá si ma tam asi zavola a ukázala, že k jej synovi sa môžem bližšie dostať aj cez ňu.

ductvo svojho obrátenia, každý kto sa podelil o dobré slovo, úsmev či čas. Najviac ma však zaujal život pastiera alebo karikaturista z Anglicka, ktorý prichádza do La Salette každý rok, kreslí karikatury dobrovoľníkov za modlitbu a učí, ako sa pije anglický čaj o piatej. Taktiež dobrovoľník z Belgicka, ktorému La Salette prirástol k srd-

cu tak, že tam bol už 30 rokov po sebe dobrovoľníkom a ešte stále prichádza. A nakoniec pracovník, ktorý po svojom živote zažil obrátenie, vyrozprával mi svoje svedectvo a bol mesiac po birmovke.

Ako vyzerá voľný čas dobrovoľníka? Ako trávia dobrovoľníci voľný čas?

Dobrovoľník pracuje 6 dní v týždni a 1 deň ma voľný. Tento deň môže využiť ponuku výletu, ktorý animátori organizujú pre dobrovoľníkov. Väčšinou sa ide niekde do okolia, do zaujímavých turistických miest.

Druhá možnosť je vybrať sa na nejaký výlet stopom alebo ostať v sank-

- Marianna Guteková na túre v okolí La Salette
- Marianna má skúsenosti s dobrovoľníctvom. V UPeCe Bratislava sa venovala ako dobrovoľníčka zahraničným študentom
- La Salette je malá dedinka v čarokrásnom prostredí francúzskych Álp v diecéze Grenoble
- Nachádza sa ďaleko od ruchu miest a dopravného spojenia v nadmorskej výške cca 1 800 m

tuáriu a ísť na túru do okolitých hôr. Večer sa dobrovoľníci väčšinou stretávajú v Snack-bare, pri hrách alebo sa zúčastňujú procesie. Ja som počas dvoch mesiacov poobjavovala veľký kus daného regiónu, najviac ma zaujala Veľká Kartúza, miesto, kde sv. Bruno

založil najprísnejší rád katolíckej cirkvi – kartuziánov a Sanktuárium Matky Božej z Laus, miesto, kde sa Panna Mária zjavovala 54 rokov a ktoré bolo cirkvou uznané za pútnické miesto v roku 2008.

Zmenil tento pobyt Tvoj vzťah k Panne Márii?

Áno. Hanbím sa to povedať, ale predtým som sa k Panne Márii veľmi neutiekala ani nemodlila. Modlila som sa k Bohu alebo Ježišovi. Moja cesta do La Salette bola cesta k Panne Márii, ktorá si ma tam asi zavola a ukázala, že k jej synovi sa môžem bližšie dostať aj cez ňu.

Kto sa môže prihlásiť za dobrovoľníka a čo k tomu potrebuje?

Dobrovoľníkom sa môže stať každý, kto má nad 18 rokov a v sebe túžbu pomáhať bez nároku na odplatu minimálne jeden mesiac. Znalosť anglického alebo francúzskeho jazyka je výhodou. Dobrovoľníkovi sú preplatené cestovné náklady a zabezpečené ubytovanie a strava.

Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Môj plán na nasledujúce mesiace je nájsť si prácu na Slovensku a pokračovať v učení sa cudzích jazykov. Potom sa uvidí, kam ma znova zaveje víťor. ~

Duchovné cvičenia bývalých návštevníkov UPeCe

■ Text: SVD

■ Foto: Archív SVD

V dňoch 28. 9. 2017 až 1. 10. 2017 sa uskutočnili duchovné cvičenia vo verbistickom Exercičnom dome v Nitre pod vedením pátra Igora Kráľa. Tieto duchovné cvičenia boli určené pre bývalých návštevníkov UPeCe Bratislava, ktoré je pod správou verbistickej rehole.

Téma duchovných cvičení bola „Po stopách Markovho evanjelia“. Priblíženie Markovho evanjelia prebiehalo okrem prepojenia evanjelia na starozákonne obrazy aj pomocou príbehov súčasnej doby (Joseph Bernardin, Chiara Corbella) či filmových ukážok. Účastníci mali po každej prednáške priestor na modlitbu a zamyslenie. Okrem samotných prednášok boli v programe zahrnuté aj ďalšie aktivity, ako sú adorácia a krížová cesta. Toto všetko prebiehalo v silenciu, ktoré ponúkalo priestor na vnútorného stíšenie sa, a tým lepšiemu načúvaniu Božiemu hlasu.

Duchovné cvičenia boli veľkým povzbudením pre účastníkov a ako dôkaz prikkladáme pár vyjadrení od nich samotných:

Peter:

„Sprvu som nevedel, čo sa na duchovných cvičeniach robí, ako to prebieha... Nie som totiž v týchto veciach až tak zbehlý ako väčšina kamarátov z terajšieho okolia, s ktorými sa stretávam. Ale odhodlal som sa na to podujatie. A toto bola moja premiéra.

Pred duchovnou obnovou vystalo mnoho otázok – kto som, čo hľadám,

kam vôbec smerujem a aký mam vzťah k Bohu, čo ma naplňa, prečo sa v živote zaoberám nepodstatnými vecami, čo na tom zmeniť, ako cestou sa vydať a aký je vlastne zmysel života. To boli otázky, na ktoré som chcel poznať odpoveď.

Počas cvičení sme mali veľkú oporu a podporu v kňazovi, ktorý nás na tie-

Každý z nás hľadá svoju cestu životom, prežíva svoj vlastný vnútorný boj, ma svoju 13. komnatu, o ktorej nevie nikto, snáď iba kňaz pri sviatosti zmierenia a Boh.

to cvičenia pozval a ktorý nás nimi za pomoci Ducha svätého viedol. Igorove prednášky boli veľmi zaujímavé a plné podnetov, nad ktorými som sa nikdy predtým nezamýšľal. Zažiť silencium – stíšiť sa – bola zmena, na ktorú nie som zvyknutý a vôbec som až doteraz nemal rád ticho.

Po týchto cvičeniach som sa práve toho naučil počúvať. Veľkým zážitkom pre mňa bola adorácia, kde padla aj nejaká tá slza, nehanbím sa to priznať. Uvedomil som si, že nie je dobré odkladať sviatosť zmierenia, lebo človek tak hlbšie a hlbšie upadá do hriechu.

Tieto všetky udalosti ma podporili v tom, aby som začal čítať Písmo a zamýšľať sa nad jeho obsahom. Taktiež to, že práca, ktorú vykonávam, ma nenaplní tak, ako by som potreboval.

Každý z nás hľadá svoju cestu životom, prežíva svoj vlastný vnútorný boj, ma svoju 13. komnatu, o ktorej nevie nikto, snáď iba kňaz pri sviatosti zmierenia a Boh.

Práve takéto cvičenia upevňujú a posilňujú človeka v hľadaní. Na niektoré otázky som odpovede našiel. Na iné si budem musieť ešte počkať a verím v to, že sa nájdu.

Pretože cesta je cieľ.“

Jozef:

„Keď to mám zhrnúť za seba, tak bol to pre mňa riadny čas stíšenia sa a zastavenia sa. Konečne som mal priestor na takú poriadnu reflexiu a modlitbu naozaj v tichu – niečo, čo by som si chcel odniesť aj do „bežného života“.

Konkrétne: cielene si nachádzať čas na ticho, reflexiu nad tým, ako žijem život a hlavne modlitbu a zatiahnutie na hlbinu.

Ďalej ma veľmi oslovovali objasnenia Markovho evanjelia, prepojenia so Starým Zákonom a Igorove doplnenia príbehmi k tomu. Bola to taká inšpirácia nachádzať si aj na takéto poznávanie Písma viac času. Mne toto poznanie asi aj nejakým spôsobom pomáha v bližšom vzťahu s Bohom – že v nich vidím jasnejšie ako správne kráčať.

No a čo sa tak tiahlo so mnou celými cvičeniami je príbeh zo začiatku - mladík, ktorý sa pýtal, čo má ešte robiť a Ježišovo upriamanie na svet milosti a odovzdanosti, namiesto sveta výkonu a bodovania či zásluh – výzva žiť život s Bohom v prítomnom okamihu, pýtať sa, hľadať, pozerať okolo seba, ako Bohu slúžiť v druhých a nezastaviť sa kvôli tomu, že mám pocit, že už som urobil dosť.

Na druhej strane nezabudnúť zastavovať sa a pravidelne načerpávať - čiže vedieť aj hovoriť nie, ale zo správnych dôvodov. A tak konkrétne to momentálne pre mňa vidím vo väčšej všímavosti si ľudí okolo mňa, ktorí potrebujú s niečím pomôcť – ktorí niečo zjavne hľadajú, s niečím čo nesú a nevládzu to niesť, chudáci, ktorí sa ponevierajú a zobru (možno práve o moju chvíľku pozornosti). Také bežné maličkosti.

A ešte jedna vec – snažiť sa viac pozerať na vzťahy ako Ježiš – vidieť potenciál druhého, dobro, ktoré môže spraviť a neuzatvoriť ho do mojej „škatulky“, do histórie, ktorú s ním mám zažitú, alebo do jeho objektívne negatívnych skutkov. Teda vidím pozvanie odpustiť a začínať odznova.“

Katarína:

„Po dlhom čase som sa na štyri dni zastavila, opustila rýchly život, ktorému v dnešnej dobe podliehame asi všetci,

ktorí sme sa na DC v Nitre na Kalvárii stretli. Čo si odnášam? Nanovo objavenie čara samoty, ticha a rozjímania nad Božím slovom. Žasnutie nad tým, čo sa v krátkom úryvku dokáže ukrývať ako odkaz do môjho aktuálneho životného príbehu, do mojich starostí a vecí, ktorými žijem. Výzva, ktorá so mnou z Nitrianskej Kalvárie odišla – ako žiť v každodennosti všetky podnety, ktoré som si tam uvedomila. Nečakať len na veľké životné skúšky alebo kríže, ako sme počúvali v skutočných príbehoch počas duchovných cvičení od Igora.“

Simona:

„Mocný Boh nechal na seba plúť, trpel týranie, nechal sa utláčať a zabiť sa z lásky ku mne – a to všetko len preto, aby mi dal len možnosť rozhodnúť sa, že s Ním chcem byť v nebi, rozhodnúť sa prijať Jeho lásku a odpovedať na ňu, a to všetko bez akejkoľvek istoty, že sa pre Neho rozhodnem, že Ho prijmem.

Pre mňa osobne obetoval všetko a keďže mi dal k tomu slobodnú vôľu, tak nemal absolútne žiadnu istotu, že Mu poviem ÁNO. Ako človek vždy rozumom vyhodnocujem a hľadám odpoveď na otázku „Kto mi dá väčšiu istotu?“ alebo „Komu uveriť?“

Uvedomenie si tohto základu celého kresťanstva a videnie Božej lásky novými očami mi dalo odpoveď. Ja už viem, Komu som uverila. Môj Boh nie je len tak hocikto. Aj keď cesta s Ním a za Ním určite nebude ľahká – zaprieť sám seba a vziať svoj kríž – sú dostatočnou istotou na to, že cesta bude náročná. Ale On je Cesta. Tak viem, kto je môj Boh a keď bol bez akejkoľvek istoty a prísľubu z mojej strany ochotný obetovať všetko... viem, že nedovolí, aby o mňa prišiel...

Na duchovných cvičeniach pred rokom Boh rozbil všetky moje „istoty“, v ktorých som žila a teraz sme začali odznova, no z inej strany. Vládne vo mne pociť, že to On ma pozval na prechádzku, aby som Ho spoznala. A táto cesta na duchovných cvičeniach len začala. Treba už len neprestať kráčať.“ ☺

Sto rokov naplneného života

Text: Sr. Miriam Lešková SSPS

Foto: Archív SSPS

Sto rokov je v porovnaní s večnosťou kvapka v oceáne. Avšak, keď týchto sto rokov žijeme v čase a priestore, počítame nielen roky, ale aj dni, ba dokonca i hodiny a minúty, ktoré sa nám niekedy zdajú nekonečne dlhé. Keď si pripomínáme sto rokov existencie nejakej organizácie, projektu alebo rehoľného spoločenstva, pozeráme do minulosti a vyčíslujeme, čo všetko sa za tých sto rokov urobilo, čo sa dosiahlo, čo bolo prospešné a čo nie, čo poslúžilo a čo bolo skôr na škodu diela. Nestáva sa však často, že sa môžeme pozrieť aj na sto rokov života človeka, ktorý ešte žije. Takíto ľudia sú vzácnou zriedkavosťou, a preto sme často zvedaví, ako žili, keď sa dožili až takéhoto krásneho veku, a niekedy dokonca ešte pri pomerne dobrom zdraví a – takpovediac – zdravom rozume. Jednou z týchto vzácných výnimiek je aj sestra Bohumíra, Rozália Školníková z Misijnej kongregácie Služobníč Ducha Svätého.

Sestra Bohumíra sa narodila 23. septembra 1917 ako prvá zo siedmich detí Adama a Márie, rodenej Chupáčovej, v Lieskovci na Kysuciach. Vo svete zúrila vtedy prvá svetová vojna, vo Fatime sa trom malým deťom zjavila Panna Mária a v Rusku prebehla Veľká októbrová socialistická revolúcia. Čo všetko znamenali tieto udalosti pre mladých manželov, ktorým sa narodilo prvé dieťa? Zaiste si kladli otázku, akú budúcnosť

prinesie toto všetko ich dieťaťu, tu, v malej dedine na Kysuciach. Boli si vedomí toho, že budúcnosť nemôžeme predpovedať, ale že ju môžeme pripraviť. A tak ju malej Rozálii pripravovali. Do rodiny pribúdali ďalšie deti. Dve z nich zomreli v ranom detstve. Dnes žije ešte jej najmladšia sestra Štefánia.

Rozália chodila do školy v rodnom Lieskovci a popri tom pomáhala rodičom na malom hospodárstve, kde popri práci rada čítala. Tak sa jej dostal do rúk aj časopis Svätá Rodina. V ňom objavila informáciu, že Misijná kongregácia Služobníč Ducha Svätého zakladá svoju komunitu v Spišskom Štiavniku. Čítala: „Formujú sa tam mladé dievčatá pre zámorské misie, aj ako ošetrovatelky.“ „Tam pôjdem,“ povedala si.

Za sto rokov človek mnoho zažije a mnoho dobrého urobí, keď sa nechá viesť Bohom a Jeho spásanosným plánom.

A naozaj! Tam napísala list a o 14 dní dostala kladnú odpoveď. Mala ešte len 15 rokov a komunita v Spišskom Štiavniku nemala vtedy ešte vytvorené podmienky pre tzv. kandidatúru. Sestra Bohumíra ju teda absolvovala v Rakúsku, v Kláštore sv. Kolomana. Zapadla medzi uchádzačky a s radosťou sa pustila do prípravy na rehoľno-misionársky život. Po troch rokoch sa vrátila do Spišského Štiavniku, kde ukončila svoju

počiatočnú rehoľno-misionársku formáciu a v roku 1938 zložila svoje prvé rehoľné sľuby. Neskôr získala kvalifikáciu všeobecnej zdravotnej sestry a začala spolu s inými spolusestrami pracovať v nemocnici v Kežmarku. Dlhé roky bola hlavnou sestrou a inštrumentárkou na chirurgickom oddelení. Tu prežívala vojnové roky, deportáciu komunit v roku 1950 a deportáciu vlastnej komunity v júli 1959. V auguste toho istého roku už nastúpila do zamestnania v Domove dôchodcov vo Vidime pri Mělníku, v ktorom Misijné sestry prevzali činnosť v auguste 1959.

31. marca 1961 ju ŠTB zatkla za „protištátnu činnosť“ a odviezla do

Košíc, kde bola takmer šesť mesiacov vo vyšetrovacej väzbe, a to za nelegálne vedenie rehoľného dorastu a za poskytovanie pomoci sústredeným rehoľníkom v Podolínci, ako aj za spoluprácu pri plánovanom odchode – úteku SVD kandidátov do Poľska.

Sestra Bohumíra, ako hlavná sestra nemocnice v Kežmarku, s riadnym súhlasom a patričnou úradnou evidenciou prijala do zamestnania štyri bývalé postulanky, ktoré museli v roku 1949 na štátny rozkaz opustiť Misijnú kongregáciu.

Hoci nebývali v komunite so sestrami, predsa ich blízkosť bola sestre Bohumíre pripísaná ako paragraf pro-

tištátnej činnosti – „vedenie nelegálneho rehoľného dorastu“.

„Poskytovaná pomoc a služba rehoľníkom v sústreďovacom kláštore v neďalekom Podolínci a tiež niekoľkým kňazom, ktorí tajne opustili sústreďovací kláštor“, bol druhým deliktom protištátnej činnosti, pripísaným na konto sestry Bohumíry. V skutočnosti to bola nutná materiálna pomoc týmto rehoľníkom. V prípade p. Babína bola poskytovaná materiálna a finančná pomoc rodine, v ktorej sa počas desiatich rokov tajne zdržiaval.

Krajský súd v Košiciach odsúdil sestru Bohumíru na 7 rokov odňatia slobody, na 10 rokov odňatia občianskych

práv a poplatok za pobyt vo väzení. 9. mája 1962 bola vyhlásená amnestia na niektoré politické paragrafy, ktoré sa týkali aj sestry Bohumíry. A tak bola prepustená.

Prenasledovanie rehoľníkov však pokračovalo. Byť v tom čase zodpovednou za spoločenstvo rehoľných sestier si vyžadovalo skutočnú múdrosť a obozretnosť. Toho si bolo vedomé aj generálne vedenie Misijnej Kongregácie Služobníč Ducha Svätého, keď v roku 1969 menovalo sestru Bohumíru za regionálnu predstavenú Slovenskej ríše tejto Kongregácie. Stala sa tak, po Matke Virgílii Beláckovej, jej druhou Regionálnou predstavenou na Slovensku.

Sestra Bohumíra bola skutočne horlivou misionárkou, i keď v zámorských misiách nikdy nebola. Našla napríklad cestu, ako možno finančne i materiálne podporiť misionárky a misionárov v zámorí. Spolu so sestrami komunity v Máni im poslala tisíce balíkov so šatstvom, potravinami, dekami, školskými pomôckami a inými vecami potrebnými pre ich činnosť. Popri tom cestovala po Slovensku a oduševňovala za misijné dielo Cirkvi mnohé kresťanské rodiny i jednotlivcov, povzbudzovala mladých ľudí, ktorí nosili v sebe túžbu zasvätiť sa Bohu v službe bližným, aby s odvahou vykročili na túto cestu. Rovnako zakladala spoločenstvá laikov, tzv. Misijné združenie Ducha Svätého, v ktorom sa modlili a obetovali za misijné dielo Cirkvi, a robia to dodnes. Toto Združenie viedla sestra Bohumíra až do roku 2005, keď jej zrak už začal slabnúť.

Storočie je v čase a priestore dlhá doba. Za sto rokov človek mnoho zažije a mnoho dobrého urobí, keď sa nechá viesť Bohom a Jeho spásanosným plánom. Sestra Bohumíra za sto rokov svojho života naozaj zažila a prežila veľa. I ona by mohla napísať o tom knihu, a obsah tej knihy by bol naozaj zaujímavý, poučný, dobrodružný, no bola by to predovšetkým kniha svedectva toho, čo môže Boh urobiť v človeku a skrze človeka, keď Mu to človek dovolí. ~

Boh je stvoriteľ sveta viditeľného i neviditeľného

Text: P. Peter Kubík SVD

Foto: Archív SVD

Kresťanské vyznanie viery slávnostne ohlasuje, že **jediný Stvoriteľ** všetkého – *vesmíru, našej planéty, živých bytostí, človeka i anjelov* – je **Boh**.

My, kresťania, vieme, že Boh nám pripravil zem, aby sme ju obývali a podmanili. Dal nám nezaslúžený dar a zároveň nás poveril, aby sme sa o našu zem – *našu planétu Zem* – dobre postarali a postupom času zveladili. Porozumieť Božiemu zámeru je jedna z veľkých úloh, ktoré nám Boh ponúka. Postarať sa o Božie dielo je výzva a zároveň zodpovednosť. Cirkev sa vždy snažila vysvetľovať, ako ustavične sa Boh stará o zem a o človeka. V Biblii – *v Starom Zákone* – sa pravidelne pripomína Božie stvoriteľské dielo a úloha pre človeka, aby mal v úcte celé Božie stvorenie.

Moderná doba

Sme hrdí, že žijeme v modernej dobe. Mnohí ľudia pochopili, že je nevyhnutné, aby sa postarali o svoju Zem. Rôzne spoločenstvá, hnutia, a dokonca politické strany, sa s veľkým úsilím venujú problematike čistej a pre život vhodnej planéty. Mnohé štáty zákonmi chránia zem, vodu, vzduch, rastliny a zvieratá.

Ježiš nás učí hľadiť za horizont. Cez Neho vidíme lásku Otca v kráse a princípe usporiadania prírody.

Vedci objavujú základné princípy, ako funguje príroda. Objavujú tajomstvo života v celej svojej nádhere – *sami sme svedkami* – ako vlastne každý deň môžeme urobiť nový krok a spoznávať múdrosť a lásku nášho Stvoriteľa. Sledujeme poriadok a trvalo udržateľný rozvoj, pokiaľ sa držíme a rozvíjame Bohom dané základné princípy: chrániť život a s úctou prijímať všetko živé, naľakáť všetko je od Boha.

Na druhej strane, človek obdarený Božími darmi – *rozumom, srdcom, slobodnou vôľou* – si vyberá svoju vlastnú cestu: buď podľa vzoru najsvätejšej Trojice žije a daruje sa iným ľuďom, čiže tvorí a odovzdáva nový život alebo sa sústreďí iba na seba a stáva sa neplodným. Iba žiada a nie je ochotný dávať bez podmienok iným okolo seba lásku a porozumenie.

Moderná doba umožňuje socializáciu na vysokom stupni, teda oveľa ľahšie nadväzujeme kontakty a udržiavame ich. Médiá, ako rozhlas, televízia, počítače, mobily a všetky čoraz viac sa rozvíjajúce a rastúce sociálne siete, podporujú komunikáciu a množstvo informácií. Všetko je pripravené, aby sme sa informácie dozvedeli čo najskôr, potom informácie spracovali v čo najkratšom čase

a ďalej, aby sme o tom, čo vieme, pokračovali v komunikácii kvalifikovane a na úrovni.

Fenoméni dnešnej doby je práve v tom, že tvoríme slovami a obrazmi a vytvárame medzi sebou emocionálne spojenie, ktoré však nie je až tak závažné. Médiá sú stále prítomné. Iste, nemusíme sa napojiť alebo počúvať či pozeráť. Stačí však okamih a médiá nás dokážu určite zaujať. Ale my si rozhodneme, kedy to bude. Veľmi ľahko si nahovárame, že to „iba“ ja rozhodujem, či informáciu budem alebo nebudem prijímať alebo si ju nechám na neskôr, že sa k nej vrátim.

Ľudia dnešnej modernej doby žijú akoby novú realitu prostredníctvom médií. Hoci nemajú osobný kontakt, nevidíme sa očami alebo sa vidíme prostred-

níctvom obrazovky, hoci sme vzdialení desiatky, stovky a tisíce kilometrov, predsa si vieme prejsť veľké a hlboké ľudské emócie.

Viditeľné a neviditeľné

Žijeme v dobe seriálov. Emócie – *lásky a zrady, obeta a sebecký prospech, humor a smútok* – kralujú a donekonečna ponúkajú fantáziu, stotožnenie sa s postavami, vnútorné naplnenie a najmä, tak hľadané odpustenie a šťastie.

Vždy ide o príbeh, lebo príbeh najlepším spôsobom vtáhuje do deja a ukazuje zrkadlo človekovi, ktorý sleduje dej: sediac, pozerajúci, počúvajúc, čiže navonok je statický, ale vnútorne zasiahnutý až na samé dno duše.

Príbeh má svoj začiatok a koniec. Príbeh je viditeľný v posta-

vách a v ich skutkoch a zároveň prináša neviditeľné puto, lebo buď sa s hercom alebo herečkou zblížime alebo ich tak ohodnotíme, že – *on alebo ona* – sa mne osobne nepáči. Nerozhoduje ani tak posolstvo – *čo postava hovorí a ako koná* – oveľa viac rozhoduje, či postavu v príbehu prijímam za svoju.

Vidíme človeka rozdáajúceho lásku a vidíme človeka, ktorý je zameraný iba a výhradne na seba. Okamžite spoznáme rozdiel a vieme vnútorne posúdiť, kto z nich je naozaj pravý a hodnotný človek. V tom okamihu konáme podľa Božích stvoriteľských princípov.

Je vhodné nanovo si pripomínať, že nie všetko sme schopní vidieť očami. Určite vzťah matky s dieťaťom alebo vzťah hlboko sa

milujúcich ľudí nebude postavený iba na viditeľných skutkoch. Omnoho viac a hlbšie zasahuje vzájomné porozumenie a prijatie srdcom. Stačí pohľad a vieme presne o čo ide, že je tak vnútorné a priame, že náš zážitok lásky nás oslobodzuje a vieme odpovedať láskou. A čo viac, už nie je potrebné žiadne vysvetľovanie a veľa slov.

Boží zámer

Príbeh Pána Ježiša je pravdivý a mimoriadne oslovuje každého z nás, ako hovoril a konal, čo všetko urobil pre ľudí a najmä, ako sa obetoval – dal všetko, dal vlastný život, aby nás vykúpil a spasil. ON je PRAVÝ BOH, lebo život dal a potom urobil najväčší zázrak: vstal z mŕtvych.

Pre nás, kresťanov, bude Ježišov príbeh vždy plný inšpirácie. Hodnotíme nielen to, kde žil a čo robil, omnoho viac nás zaujíma Jeho vnútorný pohľad na svet a ľudí. Totiž, s Ježišom je možné sa naučiť a pochopiť a následne získavať vnútorný a znova – doslova vyplňajúci všetok priestor v duši človeka – zážitok vzťahu, ktorý obohacuje a neokráda o vnútornú istotu. Práve naopak, každé stretnutie s Ježišom posilňuje moju integritu, posilňuje moje vnútorné „ja“ a rozvíja moju ochotu obetovať sa pre Neho a pre bližných, či už hovoríme o rodine, o spoločenstve veriacich, o národe, ba dokonca o ľudstve.

Ježiš nás učí hľadiť za horizont. Cez Neho vidíme lásku Otca v kráse a princípe usporiadania prírody. Prostredníctvom Ducha Svätého spoznáваме hĺbku lásky. A to všetko vieme správne posúdiť pohľadom do tváre Pána Ježiša. Jeho pohľad je plný lásky a odpovedá na všetky naše otázky. ∞

My, kresťania, vieme, že Boh nám pripravil zem, aby sme ju obývali a podmanili.

Zomrel verbista, páter Jozef Berec SVD

Text: P. Martin Štefanec SVD

Foto: Archív SVD

Pán života a smrti povolal z pozemskej púte dňa 25. septembra 2017 nášho spolubrata, misionára, pátra Jozefa Bereca. Žádušná sv. omša sa slávila 29. septembra 2017 o 13.00 hod. v kostole Nanebovzatia Panny Márie v Nitre na Kalvárii. Po jej skončení sa konali pohrebne obrady na cintoríne svätého Cyrila a Metoda na Cabajskej ceste v Nitre.

Život pátra Bereca

Jozef Berec sa narodil 9. decembra 1926 v Nitrici, okres Prievidza. Pochádzal z jednoduchej roľníckej rodiny, v ktorej sa narodil ako piate, najmladšie, dieťa.

Po ukončení povinnej školskej dochádzky nastúpil ako učeň do krajčírskych dielní v Prievidzi. V tom čase sa u neho objavila túžba po rehoľnom povolaní v misijnej Spoločnosti Božieho Slova. Jeho žiadosť bola v Nitre prijatá a po ukončení školy v Prievidzi bol v marci 1946 prijatý do postulátu Spoločnosti Božieho Slova v Nitre. V septembri 1946 nastúpil do noviciátu SVD v Spišskom Štiavniku, kde 8. septembra 1948 zložil i svoje prvé rehoľné sľuby. Po noviciáte nastúpil na základnú vojenskú službu, kde ho zastihla i tzv. „Barbarská noc“.

Po ukončení vojenskej služby (v roku 1950) sa vrátil do rodnej Nitricy a zamestnal sa ako krajčír v neďalekých Novákoch. V nasledujúcich rokoch sa rozhodol doplniť si vzdelanie s túžbou prihlásiť sa na Bohosloveckú fakultu a stať sa kňazom. V roku 1962 úspešne zmaturoval na večernej škole v Prievidzi a od tohto roku sa päťkrát hlásil o prijatie na Bohosloveckú fakultu v Bratislave. Jeho žiadosti o prijatie však nebolo vyhovené. Podarilo sa mu to až v roku 1968, no nie v Bratislave. V štúdiu a formácii pokračoval na obnovej Bohosloveckej fakulte v Olomouci. 1. júla 1972 prijal kňazské svätenie z rúk otca kardinála Štefana Trochta. V tom istom roku zložil i svoje doživotné sľuby v Spoločnosti Božieho Slova.

Napriek tomu, že na realizáciu svojho zasvätenia ako rehoľníka a kňaza musel

čakať nie roky, ale desaťročia, nevzdal sa svojej túžby a ako v mladosti, i v staršom veku bol pozoruhodný v zachovávaní osobnej disciplíny a v mariánskej úcte. Ako vo svojich spomienkach uviedol: „Zvláštne a nevyspytateľné sú Božie cesty. Moja cesta ku kňazstvu bola zvláštna a dosť zložitá, ale som vďačný Bohu i za túto zvláštnu cestu.“

Ako kňaz pôsobil najskôr v Bílovicích u Uherského Hradišťa (1972 – 1974), neskôr v Lešné u Valašského Meziříčí (1974 – 1975) a v rokoch 1975 – 2013 ako farár vo Valašskej Polanke (s prestávkou od februára 1991 do marca 1992, kedy pôsobil v Močenku).

Od marca 2013 žil P. Jozef Berec v Misijnom dome v Nitre na Kalvárii, kde si ho Pán života a smrti povolal v podvečerných hodinách 25. septembra 2017.

Pre príbuzných znamenal veľa

„Učiek, ako sme ho volali, bol pre celú našu širokú rodinu ako maják. Jeho slová nám dodávali pocit istoty a bezpečia. Mnohé pravdy viery sme poznali, ale keď to povedal on, napr. Ježiš Kristus je Pán celého sveta, sme v Jeho rukách – tak to povedal s takým presvedčením, že nebolo o čom pochybovať, jednoducho, je to holá pravda a realita.“

Nezabudnem na náš výstup na Roľník po primíciách Mareka Kotláríka. Keď sme dosiahli cieľ, prihovoral sa Marekovi ako novokňazovi, Ivkovi ako bohoslovcovi a mne ako slobodnej. Využíval každý rozhovor na povzbudenie vo viere. Z návštev u neho sme vždy odchádzali ako by sme išli od Svätého Otca. Vždy sme odchádzali bohatší – pripomínal nám myšlienky z čítaní daného dňa, povedal svoj príhovor, popýtal sa, ako to zvládame s našou rodinkou a dal svoje kňazské požehnanie.

Keď sme mu boli blahoželali k 90. narodeninám, sedel na stoličke, a preto každý, kto mu chcel zablahoželať, musel sa skloniť alebo pokľaknúť. Bolo to veľmi milé. Pri svätej omši vtedy povedal, že premýšľal, prečo musí kvôli úrazu, ktorý sa mu stal po príchode na

- Jozef Berec medzi bohoslovcami v Misijnom dome v Nitre
- Vytúžené kňazstvo prijal v roku 1972 a po dlhých rokoch čakania slúžil primície vo svojej rodnej obci Nitrici
- I počas totality sa stretával s rodinou a bol im povzbudením, hoci sám bol v ťažkej a neistej situácii

odpočinok v Misijnom dome, toľko trpieť a prišiel na to, že to za jeho hriechy, za hriechy iných, aby sa obetoval aj za rodinu a ostatných. Svojou skromnosťou, životom ukázal, že evanjelizovať sa dá, aj keď nemá dobré hlasivky. Veľmi sa mi žiada povedať, že pre nás to bol svätý kňaz.”

Ďalšia z jeho príbuzných spomína takto:

„Vždy bol pre nás láska, dobrota, istota a blíiaci plameň pre Boha. Bol presne

o dvadsať rokov starší ako ja, jeho nepeť Eva Kňazeová, rodená Chrenková, dcéra jeho najstaršej sestry Irmu (1914-2001).

Uja Jožka si pamätám živo ako vojaka, prišiel k nám na návštevu vo vojenskej uniforme, vtedy som mala štyri roky. Veľmi som sa hanbila. Keď som mala dospievajúci vek a chodila som už na strednú školu, u učeka som cvičila na písacom stroji, on sa modlil alebo šil na šijacom stroji a ja som pomaly klepkala.

Ako 21-ročná som sa vydala do Hradišťa. Keď som sa dozvedela, že ujo bol prijatý na teológiu do Olomouca, bola som šťastná. V roku 1972 bol uček vysvätený za kňaza.

V Olomouci sme videli kňazskú vysviacku po prvýkrát. Dievčatá s chlapcami vyzdobili dom aj kaplnku a od jeho domu po kaplnku urobili „koberec“ z lupienkov kvetov, asi sto metrov dlhý. Ujo kráčal po živom koberci k oltáru. Videla som, že kráča ako vo sne v zamyslení, ale jeho oči prezrádzali radosť a šťastie. Veď sa mu splnil dlhoročný sen... viac ako 40 rokov túžil obetovať svätú omšu a premieňať chlieb a víno.

Po ujoých primíciách sme raz oberali ribezle v našej záhrade a bola tam aj naša stará mama. Vtedy som sa starej mamy spýtala, aký bol syn Jožko, keď bol malé dieťa. Hneď odpovedala: „Ój... Jožko bol vždy poslušný, poslúchať ozaj vedel a všetko s úctou urobil... A potom, bol aj veľmi skromný, keď som mu podala chlieb lekvárový, bol spokojný a keď chlieb holý, zasa nič nepovedal, len sa pousmial.“

Posledné roky bol na Kalvárii v Nitre. Púť na Kalváriu sme v roku 2017 prežívali výnimočne, šli sme pozrieť učeka, ležal po úraze na posteli, pomaly sa k nám naklonil a potichu povedal: „Ja Vás už od včera čakám... Ja som vedel, že prídete!“ Zdržali sme sa krátko a tak môj muž Ivan si pýtal od učeka požehnanie. Učiek chvíľu rozjímal, potom sme sa krátko pomodlili a nás požehnal. Keď sme už chceli odísť, vtedy manžel Ivan zbadal na učekovi, že ešte nám chce niečo povedať. Otvorili sa mu jemne ústa, a hlas nevyšiel, nepočuli sme nič. Tak sa môj muž vrátil a priklonil sa uchom k učekovi a uček povedal: „Som rád, že žiadate požehnanie, veď to veľmi potrebujete. Máte to ťažké.“

Zádušnú svätú omšu za uja sme prežívali bolestne, ale aj radostne, veď žil ako čestný človek s Pánom Ježišom v spoločenstve všetkých ľudí okolo seba. Ďakujeme Ti, uček!“

Skačany očami misionára

Text a foto: P. Martin Madassery SVD

„Čím viac ľudia pokročia v pravej kultúre, tým väčšmi budú čítať Sväté písmo.“ Johann Wolfgang von Goethe

Milí priatelia,
sv. Arnold Janssen vycítil vo svojej dobe dôležitosť spoznania kultúry krajiny a spôsobu života ľudí, aby mohol lepšie podávať Božie Slovo ľuďom. Z tohto dôvodu, na začiatku vzniku Spoločenosti Božieho Slova, sv. Arnold Janssen zdôrazňoval, aby každý misionár poznal najprv mentalitu ľudí pred učením Božieho Slova.

Práve preto, aby som mohol lepšie pôsobiť ako misionár na Slovensku, snažím sa spoznať slovenskú tradíciu trochu bližšie - chodievam slúžiť sv. omše do dedín a robiť misijné animácie.

Skačany je obec, do ktorej som bol pozvaný robiť misijnú animáciu ešte ako bohoslovec. Prvýkrát som tu bol

v roku 2011. V tom roku som ako misijnú animáciu ukázal ľuďom indické oblečenie: mužské a ženské. Niektorí ľudia boli tak odvážni, že sa do tohto oblečenia aj obliekli. Rozprával som im o misijnej službe v Indii a tešil sa, že môžem aj v tejto obci ukázať trochu indickej kultúry.

Pred dvomi mesiacmi som bol pozvaný do Skačian opäť, pri príležitosti 925. výročia vzniku obce. V programe vystupovali deti, mladí aj starší, tancovali a spievali ľudové pesničky. Dievčatá v krojoch tlačili starodávne kočíky. Mal som možnosť ochutnať skačanský guláš a dobré pivo. Ľudia boli príjemní a atmosféra bola veľmi radostná. Videl som, že ľudia v tejto obci ich tradície dodržiavajú a sú na ne hrdí.

História

Obec Skačany leží v okrese Partizánske, na dolnom toku rieky Nitrica. Je jednou z najstarších obcí svojho okolia. Prvá písomná zmienka pochádza z rokov 1078-1095 z čias panovania kráľa Ladislava, kedy bola obec majetkom Nitrianskeho biskupstva. Z 13. storočia sa datuje prvá zmienka o farnosti.

Skačany boli v minulosti kráľovským mestekom a centrom Skačianskeho panstva, ku ktorému patrilo 14 obcí. V 2. polovici 17. storočia cisár Leopold II. udelil Skačanom jarmočné privilégium, podľa ktorého sa v mestečku konávalo 5 jarmokov ročne.

Slovenský Verbista v Indonézii

Jediný verbista, ktorý pochádzal zo Skačian bol p. Jozef Kližan SVD. Pôsobil ako misionár v Indonézii, kde robil veľké misionárske dielo.

Ak máte záujem, aby som prišiel aj k vám, videl vašu kultúru očami misionára Inda a napísal o tom, prosím dajte mi vedieť na mobilné číslo 0903809622 alebo mi napíšte na mailovú adresu: martinsvd@gmail.com.

„Misionárske poslanie nikdy neničí, ale preberá, čo je dobré a buduje nové.“
Sv. Ján Pavol II. ☞

P. Martin Madassery v Skačanoch

Omalovánka - Svätá omša

Text: Žaneta Šušoliová

Ilustrácie: Marián Rudinec

Omalovánka s obrázkami o svätej omši. Ku každému obrázku je popis, o ktorú časť omše sa jedná. Omalovánka pomôže deťom svätú omšu spoznať tak, aby z nej mali radosť a tešili sa na ňu.

32 strán, cena: 1,50 EUR

Maľovanka - Svätý Martin

Text: Zdenko Tkáčik

Ilustrácie: Marián Rudinec

Táto maľovanka chce deťom priblížiť život svätého Martina, ktorý sa vydal po ceste za Ježišom. V rámci omalovánky nájdete text Život sv. Martina z Tours a modlitbu k sv. Martinovi.

24 strán, cena: 1,50 EUR

Ako sa svätý Martin podelil o svoj plášť

Marlene Fritsch

Krásne ilustrovaná kniha rozpráva príbeh o jednom statočnom vojakovi, ktorý sa stal svätým. Ako? Tak, že pomohol úbohému žobrákovi, aby nezamrzol od zimy.

24 strán, cena: 6,90 EUR

Úbohé duše z očistca

Podľa videní Anny Kataríny Emmerichovej

„Keď dostávam takéto videnia na cirkevných cintorínoch, mám presný obraz kresťanskej horlivosti a lásky daného cirkevného spoločenstva.“

64 strán, cena: 2,50 EUR

Preťaženie

Joyce Meyer

Táto kniha je vynikajúci recept na to, ako sa vymaniť z kolotoča stresu a zaneprázdnenosti. Joyce Meyer píše nenútené a každého pozýva otvoriť svoje srdce, prijať to, čo mu chce odovzdať a... relaxovať!

233 strán, cena: 9,90 EUR

Večera v raji

Bruno Ferrero

42 ferreroviek - krátkych príbehov pre potešenie duše, ktoré povzbudia a osviežia. Čo príbeh, to poučenie. A hoci sú tieto príbehy krátke, myšlienky v nich obsiahnuté budú vo vás doznievať ešte dlho.

77 strán, cena: 3,90 EUR

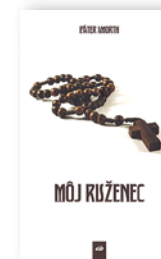
Čnosti

Milan Bubák,

Donald DeMarco

Kniha je zbierkou dvadsiatich ôsmich úvah, ktoré otec Milan Bubák predniesol počas pondelkových svätých omší v Univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave.

287 strán, cena: 6,00 EUR

Môj ruženec

Gabriele Amorth

Slávny vatikánsky exorcista Gabriele Amorth hovoril, že ruženec je po svätej omši a liturgii hodín najmocnejšou modlitbou. Na konci Vás ešte čakajú dva dodatky a to: Pápeži o ruženci a Stručné dejiny ruženca.

132 strán, cena: 7,50 EUR

Objednávací kupón Objednávam si záväzne na dobierku uvedené tituly:

počet ks	stručný názov	cena
-		
-		
-		
-		
-		
Meno a priezvisko:		Ulica:
Mesto, PSČ:		Podpis:
		Tel.:

Objednávací kupón možno poslať na adresu: Kníhkupectvo VERBUM, Kalvária 3, 949 01 Nitra, tel: 037/7769420; fax: 037/7769437; mail: verbum@svd.sk

Púť manažérov

Text a foto: E. K.

Práca manažérov je náročná z viacerých hľadísk. Neraz si vyžaduje rýchle rozhodnutia, pričom tieto rozhodnutia môžu značne ovplyvniť prosperitu firmy a tým aj pracovné istoty mnohých zamestnancov, ako aj samotného manažéra. To je príčinou stresu a kladie nároky ako na odbornú, tak aj na morálnu úroveň manažéra. Dôraz sa zvyčajne kladie na odbornú úroveň a ten, kto má záujem odborne rásť, si môže vybrať z mnohých ponúk kurzov a školení. Pokiaľ ide o morálnu stránku, táto býva dosť zanedbávaná. Preto som sa potešil, keď som dostal ponuku duchovne sprevádzať prvú pešiu púť manažérov do svätej Božieho milosrdenstva v Lagiewnikach pri Krakove.

S myšlienkou zorganizovať túto púť prišiel a potom ju aj organizovať pripravil p. Peter Vaško zo Spoločenstva Ladislava Hanusa. Záujem prejavili manažéri z rôznych častí Slo-

Z Lagiewnik sme odchádzali naplnení Božou milosťou.

venska, z ktorých sa napokon vytvorila skupina ôsmich pútnikov; z nich boli dve manažérky a tretia sa pripojila ku skupine na štvrtý deň púte. V pondelok, 28. augusta, sme začali naše putovanie v Zubrzycy Górnej, niekoľko kilometrov za slovenskou hranicou. Prvý deň nás čakala najkratšia, ale z hľadiska terénu najnáročnejšia etapa. Priviedla nás do horskej chaty na Hali Krupowej vo výške 1 152 m.n.m. Tabuľka pri vchode nám prezradila, že v nej bol pred nejakým časom sv. Ján Pavol II. Príhovor tohto svätého nás iste sprevádzal počas celej púte. Nielenže sme mali pekné počasie až pokým sme došli do cieľa v Lagiewnikach, ale bez problémov sme absolvovali celú trasu a stretli sme na nej veľa dobrých ľudí.

Druhý deň nášho putovania sme zakončili v Jordanowe. Tam sme slávili svätú omšu v miestnom farskom kostole, kde nás srdečne privítali tamojší kňazi. V modlitbe po svätej omši zverili našu skupinu pod ochranu P. Márie Jordanowskej, ktorú si tam

uctievajú. Keďže trasa našej púte viedla väčšinou cez hory a lúky, v iné dni nášho putovania sme slávili sväté omše v kaplnkách, na ktoré sme cestou natrafili, alebo v prírode. Popri svätých omšiach náš každodenný duchovný program zahŕňal modlitbu ranných chvál, vešpier a korunky Božieho milosrdenstva. Počas putovania a večer sa našiel čas na priateľské aj duchovné rozhovory. Hoci sme sa pred púťou nepoznali, od začiatku sme vytvorili dobré spoločenstvo.

Keďže to bola púť manažérov, jej organizátor p. Peter Vaško pripravil niekoľko prednášok s témami rozhodovania, zodpovednosti a vyrovnávania sa so stresom, ktorý neraz sprevádza prácu a život manažérov. Počas diskusie, ktorá sa rozprúdila po prednáškach, sa viacerí účastníci púte podelili s ostatnými so svojimi skúsenosťami pri zvládaní náročných pracovných situácií. Ich príspevky boli zdrojom cenných informácií pre ostatných účastníkov a pre mňa boli povzbudením, keď som počúval o tom, že popri

odbornej stránke nezabúdajú ani na morálne aspekty svojej práce a pristupujú k nej zo zorného uhla svojej kresťanskej viery.

V piatok, na piaty deň putovania, po prekonaní 100 km miestami dosť náročného terénu, sme dorazili do cieľa, do svätej Božieho milosrdenstva v Lagiewnikach. Vyvrcholením púte bola večerná svätá omša vo svätyni Božieho milosrdenstva a na druhý deň ranná sv. omša vo svätyni sv. Jána Pavla II., ktorá je neďaleko od svätej Božieho milosrdenstva, a popoludňajšia modlitba korunky Božieho milosrdenstva pred obrazom Milosrdného Ježiša v kostole pri kláštore, v ktorom žila sv. Faustína. Počas dňa sme si stihli pozrieť svätyniu sv. Jána Pavla II. s krásnymi mozaikami Marka Rupnika a odborným výkladom jedného z kňazov pôsobiach vo svätyni. Najvzácnejšou relikviou je reverenda sv. Jána Pavla II., ktorú mal oblečenú 13. mája 1981, keď bol na neho spáchaný atentát na námestí sv. Petra vo Vatikáne. V kláštore Sestier Matky

Božej Milosrdenstva sme si pozreli predmety, ktoré používala sv. Faustína a vypočuli si sprievodné slovo o jej živote a poslaní milosrdenstva, ktoré jej zveril P. Ježiš.

Z Lagiewnik sme odchádzali v sobotu popoludní do centra Krakova naplnení Božou milosťou a hlbokými duchovnými zážitkami. V meste sa nás ujal dvaja poľskí priatelia jedného z účastníkov púte a ukázali nám hrad Wawel, kostoly dominikánov a františkánov a ďalšie pekné miesta Krakova. Večer sme nastúpili na vlak a ráno sme pricestovali do Bratislavy. Každý z pútnikov odchádzal domov duchovne obohatený. Všetci vyjadrili záujem putovať aj na budúci rok a tak dúfame, že budú nasledovať ďalšie ročníky manažérskych pútí s väčším počtom účastníkov. Nech Božia milosť sprevádza tento projekt, aby prispel k duchovnej obnove Slovenska a pomáhal v duchovnom a morálnom raste mnohým ľuďom na riadiacich a manažérskych pozíciách. ∞

NAŠI DOBRODINCI

DAROVALI NA MISIE, MISIJNÝ DORAST, MISIJNÉ DOMY

Všetkým darcom vyslovujeme Pán Boh zaplať!

Segečová A. – Vidiná 40,- EUR • Členovia ruženca – Vidiná 100,- EUR • Hrnčiarová D. – Vidiná 10,- EUR • Kamenská A. – Vidiná 60,- EUR • Janštová E. – Vidiná 40,- EUR • Členovia ruženca – Vidiná 50,- EUR • Rapčanová A. – Vidiná 50,- EUR • Bratstvo sv. Jozefa – Varov Šúr 30,- EUR • Z kostola sv. Michala – Šúrovce 48,- EUR • Bohuznáma – Cabaj 10,- EUR • Bohuznáma – Obyce 20,- EUR • Dobrodinci z Valaskej Belej 1040,- EUR • Mária – Lukáčovce 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Horný Župkov 100,- EUR • Ružencové bratstvo pri RKC Žilina 300,- EUR • Odberatelia mis. kalendárov Slovenský Grob 40,- EUR • Bohuznáma rodiny – Rišňovce 100,- EUR • Bohuznáma rodiny – Rišňovce 130,- EUR • p. Karabová z Nitry 100,- EUR • Bohuznáma rodina – Rišňovce 100,- EUR • Odberatelia hlasov Svrčinovec 20,- EUR • Pútnici zo S. Hory, Lokca a okolia 50,- EUR • Odberatelia hlasov Krásno pri Topolčanoch 10,- EUR • Odberatelia časopisu Hlas Trnava 150,- EUR • Odberatelia Hlasov Žabokreky n. N 25,- EUR • dberatelia Hlasov Svrčinovec 20,- EUR • Klub priateľov misií Prievdza 56,- EUR • Odberatelia Hlasov Ruskovce 50,- EUR • Kolektív lásky Liptovská Teplička 330,- EUR • Ružencové spoločenstvo Stará Bystrica 50,- EUR • KKS Lokca a okolie na púti z Levoče 56,- EUR • Odberatelia Hlasov Čierne pri Čadci 50,- EUR • Ružencové spoločenstvo Márie Goreti 172,- EUR • Ružencové bratstvo Vráble 100,- EUR •

Predplatné na rok 2018 je 12 eur

Číslo účtu Spoločnosť Božieho Slova
IBAN: SK9509000000005029115971
(Slovenská sporiteľňa)

www.verbisti.sk

Milí spolupracovníci a misijní horlitelia.
Vďaka za Vašu pomoc misiám!

Pozývame Vás na Kalváriu do Nitry,
aby ste venovali čas svojej duchovnej obnovy a Bohu.

Cesta k plnosti života – Desatoro Božích prikázaní

10. – 12. november 2017

Prednášajúci: P. Ján Štefanec SVD

Záujemci kontaktujte p. Šlosárovú na č. tel. 037/776 94 40

Exercičný dom, Kalvária 3, 949 01 Nitra
alebo email: edom.kalvaria@gmail.com

ODOSIELATEĽ:
Spoločnosť Božieho Slova
Misijný dom Matky Božej
949 01 Nitra – Kalvária 3
„D+4“

POŠTOVNÉ ÚVEROVANÉ
949 04 NITRA 5